

RÅDETS DIREKTIV

af 12. november 1974

om adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport

(74/562/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

En organisering af transportmarkedet er et af de nødvendige skridt, der må tages for at gennemføre den fælles transportpolitik, hvis indførelse er fastsat i traktaten;

vedtagelsen af foranstaltninger til samordning af betingelserne for adgang til erhvervet med personbefordring vil lette den faktiske gennemførelse af etableringsretten;

det er vigtigt at foreskrive indførelse af fælles regler for adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i såvel indenlandsk som international transport for at sikre en forbedring af vognmandens kvalifikationer, og denne forbedring kan bidrage til en sanering af markedet, en kvalitativ forbedring af den ydede tjeneste til gavn for de rejsende, vognmændene og økonomien som helhed, samt en forbedring af færdsessikkerheden;

reglerne for adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej bør derfor omfatte bestemmelser om vognmandens hæderlighed, økonomiske evne og faglige dygtighed;

det er dog ikke nødvendigt at lade disse fælles regler omfatte visse former for transport, der er af ringe økonomisk betydning;

der bør indføres overgangsbestemmelser, der gør det muligt for medlemsstaterne at tilpasse de nationale ordninger til fællesskabsordningen;

for at skabe ensartede vilkår for iværksættelsen af de fælles regler er det nødvendigt at fastsætte en fremgangsmåde for fællesskabskonsultationer vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes i dette øjemed på det nationale plan —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Adgangen til erhvervet med personbefordring ad landevej er undergivet de bestemmelser, som medlemsstaterne vedtager i overensstemmelse med de fælles regler i dette direktiv.

2. I dette direktiv forstås ved »erhvervet med personbefordring ad landevej« den aktivitet, der udøves af fysiske personer eller virksomheder, som med motorkøretøjer, der som følge af deres indretning og udstyr er egnede og bestemt til befordring af mere end ni personer, herunder føreren, foretager sådan befordring af rejsende, som tilbydes offentligheden eller visse kategorier af brugere mod et vederlag, som erlægges af den befordrede person eller af den, som tilrettelægger transporten.

I dette direktiv forstås ved »virksomhed« enhver sammenslutning eller kreds af personer med eller uden status som juridisk person og med eller uden gevinst for øje, samt ethvert organ, som henhører under en offentlig myndighed, hvad enten det selv har status som juridisk person eller er undergivet en myndighed, der har sådan status.

3. Medlemsstaterne kan efter at have hørt Kommissionen fra alle eller nogle af bestemmelserne i dette direktiv fritage fysiske personer eller virksomheder, der kun udfører visse former for personbefordring ad landevej i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, eller som har anden hovedvirksomhed end personbefordring ad landevej, for så vidt deres transportvirksomhed kun har ringe indflydelse på transportmarkedet.

Artikel 2

1. Fysiske personer eller virksomheder, som ønsker at udøve erhvervet med personbefordring ad landevej, skal

a) være hæderlige,

b) være i besiddelse af passende økonomisk evne,

c) opfylde betingelsen med hensyn til faglig dygtighed.

⁽¹⁾ EFT nr. C 17 af 12. 2. 1969, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 26 af 28. 2. 1969, s. 8.

Såfremt ansøgeren er en fysisk person, som ikke opfylder det under litra c) anførte krav, kan de kompetente myndigheder dog give ham adgang til at udøve erhvervet med personbefordring på betingelse af, at han overfor de nævnte myndigheder udpeger en anden person, der opfylder de ovenfor under litra a) og c) anførte krav, og som vedvarende faktisk leder transportarbejdet.

Såfremt ansøgeren er en virksomhed, skal de ovenfor under litra a) og c) anførte krav opfyldes af en af de fysiske personer, som vedvarende faktisk leder virksomhedens transportarbejde. Medlemsstaterne kan kræve, at også andre personer i virksomheden opfylder kravet ovenfor under litra a).

2. Indtil yderligere samordning har fundet sted, fastsætter hver medlemsstat de krav, som ansøgeren og i givet fald de ovenfor i stk. 1 omhandlede fysiske personer skal opfylde med hensyn til hæderlighed.

3. Ved økonomisk evne forstås rådighed over sådanne finansielle midler, som behøves til at sætte virksomheden i gang og til dennes tilbørlige drift. Indtil yderligere samordning har fundet sted, fastsætter hver medlemsstat hvilke bestemmelser og hvilke nærmere retningslinjer for beviset, som i denne henseende kan lægges til grund.

4. Til opfyldelse af betingelsen vedrørende faglig dygtighed kræves besiddelse af færdigheder, hvis tilstedeværelse er konstateret af den myndighed eller det organ, som er udpeget hertil af hver medlemsstat, inden for de emner, der er anført i den som bilag vedføjede fortegnelse. De nødvendige kundskaber erhverves enten ved deltagelse i kursus eller gennem praktisk erfaring i en transportvirksomhed, eller ved en kombination af de to systemer. Medlemsstaterne kan fritage indehavere af visse eksamensbeviser for højere eller teknisk uddannelse fra at opfylde disse bestemmelser, når disse beviser forudsætter et godt kendskab til de emner, der er omhandlet i den i bilaget indeholdte fortegnelse.

Bevis for faglig dygtighed føres ved fremlæggelse af en attest, der udstedes af den myndighed eller det organ, som er omhandlet i det foregående afsnit.

Artikel 3

1. Med henblik på tilfælde, hvor den fysiske person, der udøver erhvervet med personbefordring, eller den fysiske person, der opfylder kravene efter artikel 2, stk. 1, afgår ved døden eller bliver fysisk eller retligt uskikket til at udøve erhvervet, fastsætter medlemsstaterne de betingelser, på hvilke driften af en virksomhed, som udfører personbefordring ad landevej, uanset artikel 2, stk. 1, litra a) og c), midlertidigt kan videreføres i et tidsrum af højst et år, der kan forlænges i højst seks måneder i særlige tilfælde, som begrundes behørigt.

2. Endvidere kan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne undtagelsesvis i visse særlige tilfælde give en ikke tidsbegrænset tilladelse til, at driften af transportvirksomheden videreføres af en person, der vel ikke opfylder betingelsen med hensyn til faglig dygtighed efter artikel 2, stk. 1, litra c), men har mindst tre års erfaring med hensyn til den daglige ledelse af den pågældende virksomhed.

Artikel 4

1. Fysiske personer og virksomheder, som godtgør, at de inden 1. januar 1978 i henhold til nationale bestemmelser, i en medlemsstat har haft tilladelse til at udøve erhverv med indenlandsk og/eller international personbefordring ad landevej, er fritaget for at bevise, at de efter forholdene opfylder de krav, som er fastsat i artikel 2.

2. Dog skal fysiske personer, som i tidsrummet fra den 31. december 1974 til den 1. januar 1978 enten

— har fået tilladelse til at udøve erhverv med personbefordring ad landevej uden at have ført bevis for opfyldelse af kravet om faglig dygtighed i henhold til nationale bestemmelser, eller

— er blevet udpeget til vedvarende og faktisk at lede transportarbejdet i en virksomhed

inden den 1. januar 1980 opfylde den i artikel 2, stk. 4 omhandlede betingelse med hensyn til faglig dygtighed.

Samme krav stilles i det i artikel 2, stk. 1, tredje afsnit nævnte tilfælde.

Artikel 5

1. Afgørelser, som træffes af medlemsstaternes kompetente myndigheder i henhold til bestemmelser, der er fastsat på grundlag af dette direktiv, og hvorved der gives afslag på ansøgninger om adgang til erhverv med personbefordring ad landevej, skal begrundes.

2. Medlemsstaterne påser, at de kompetente myndigheder inddrager tilladelsen til at udøve erhverv med personbefordring, såfremt de fastslår, at bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), b) eller c), ikke længere er opfyldt, idet de i givet fald fastsætter en passende frist til at ansætte en stedfortræder.

3. Medlemsstaterne tilsikrer de i dette direktiv omhandlede fysiske personer eller virksomhed mulighed for ved anvendelse af egnede midler at gøre deres interesser gældende over for de i stk. 1 og 2 omhandlede afgørelser.

Artikel 6

1. Efter at have hørt Kommissionen træffer medlemsstaterne sådanne foranstaltninger, som er nødvendige for inden 1. januar 1977 at gennemføre dette direktiv, navnlig artikel 2, stk. 4.

2. Medlemsstaterne påser, at tilstedeværelsen af de i artikel 2, stk. 4, omhandlede færdigheder første gang konstateres inden 1. januar 1978.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. november 1974.

På Rådets vegne

J. SAUVAGNARGUES

Formand

*BILAG***FORTEGNELSE OVER EMNER OMHANDLET I ARTIKEL 2, STK. 4**

De kundskaber, som skal tages i betragtning ved konstatering af tilstedeværelsen af den faglige dygtighed, skal mindst omfatte de emner, der er angivet i denne fortegnelse. De skal beskrives i detaljer og være udarbejdet eller godkendt af de kompetente nationale myndigheder. Kundskaberne i disse emner skal ligge på et niveau, der kan opfyldes af personer med en uddannelse, som svarer til niveauet ved skolepligtens ophør.

A. EMNER, SOM KRÆVES KENDT AF VOGNMÆND, DER UDELUKKENDE AGTER AT UDFØRE PERSONBEFORDRING I INDENLANDSK TRANSPORT**1. Retlige forhold**

Sådanne grundtræk af den borgerlige ret, handelsret, social lovgivning og skattelovgivning, som det er nødvendigt at kende for at udøve erhvervet, og som navnlig vedrører:

- aftaler i almindelighed;
- transportkontrakter, navnlig vognmandsansvaret (retlig karakter og omfang);
- handelsselskaber;
- forretningsbøger;
- arbejdslovgivning og social sikring;
- beskatningsordninger.

2. Virksomhedsledelse, erhvervsmæssigt og finansielt

- betalings- og finansieringsmetoder;
- beregning af kostpriser;
- tarif- og prislovgivning og transportvilkår;
- forretningsbogholderi;
- forsikringer;
- fakturering;
- rejsebureauer.

3. Bestemmelser for personbefordring ad landevej

- oprettelse af transportfaciliteter og indførelse af køreplaner;
- betingelser for gennemførelse af befordringsfaciliteter;
- bestemmelser om adgangen til og udøvelsen af erhvervet;
- transportdokumenter.

4. Tekniske forhold, herunder driften

- valg af køretøj;
- modtagelse og indregistrering;
- regler for vedligeholdelse af køretøjer.

5. Færdselssikkerhed

- ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser på færdselsområdet;
- sikkerhed i færdselen;
- vejgeografi;
- forebyggelse af ulykker og forholdsregler i ulykkestilfælde.

B. EMNER, SOM KRÆVES KENDT AF VOGNMÆND, DER AGTER AT UDFØRE PERSON-BEFORDRING I INTERNATIONAL TRANSPORT

- de under A nævnte emner;
 - sådanne bestemmelser om befordring af rejsende ad landevej mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem disse og tredjelande, som gælder efter den nationale lovgivning, fællesskabsnormer, internationale konventioner og aftaler;
 - praksis og formaliteter i forbindelse med overskridelse af grænser;
 - de vigtigste færdselsbestemmelser i medlemsstaterne.
-